БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007015 26 Кж 13
Бања Лука, 13.08.2026. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа уз судјеловање записничараАње Давидовић, у кривичном предмету против оптужених М. З. и П. Б. због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужилаштва у Бијељини и бранилаца оптужених, адвоката Петка Будише из Бијељине и Јована Готовца из Зворника, изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 24 К 2 од 09.04.2026. године у сједници вијећа којој су присуствовали оптужени П. Б. и бранилац оптужених М. З. и П. Б. адвокат Вања Будиша из Бијељине одржаној дана 13.08.2026. године је донио

РЈЕШЕЊЕ

Уважавањем жалби окружног јавног тужиоца у Бијељини и бранилаца оптужених М. З. и П. Б. укида се пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 24 К 2 од 09.04.2026. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 24 К 2 од 09.04.2026. године, оптужени М. З. и П. Б. су оглашени кривим да су починили кривично дјело учествовање у тучи из члана 135. став 1. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), па их је суд уз примјену наведеног законског прописа те примјеном одредби из члана 42. тачка 2), 43. тачке 1) и 2), 46. став 1. и 52. став 1. КЗ РС осудио, и то оптуженог М. З. на казну затвора у трајању од 2 (двије) године и 6 (шест) мјесеци, а оптуженог П. Б. на казну затвора у трајању од 2 (двије) године и 10 (десет) мјесеци. На основу одредбе члана 59. став 1. КЗ РС оптуженим М. З. и П. Б. се у казне затвора на које су појединачно осуђени, урачунава вријеме које су провели у притвору и то оба оптужена почев од 15.09.2018. године до 20.05.2020. године. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС) оштећени М. П. и Д. П. се са имовинско-правним захтјевом упућују да исти могу остварити у парници. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, у вези са чланом 96. став 2. тачка а) и ђ) истог закона, оптужени се обавезују да плате трошкове кривичног поступка који се односе на трошкове кривичног поступка настале у току истраге тужиоца чију ће висину суд утврдити посебним рјешењем. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) ЗКП РС оптужени се обавезују да плате судски паушал у износу од по 400,00 КМ, а све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Против те пресуде жалбе су у законском року изјавили Окружно јавно тужилаштво у Бијељини и браниоци оптужених, адвокат Петар Будиша из Бијељине и Јован Готовац из Зворника.

Окружни јавни тужилац (у даљем тексту: тужилац) пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 310. тачка а) у вези са чланом 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, повреде одредаба Кривичног законика Републике Српске из члана 310. тачка б) у вези са чланом 312. ЗКП РС и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 310. став в) у вези са чланом 313. ЗКП РС, са приједлогом да се жалба уважи и пресуда Окружног суда у Бијељини укине и предмет врати на поновно суђење или да суд првостепену пресуду преиначи и донесе осуђујућу одлуку. Аргументима изнесеним у образложењу жалбе, указује се на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка а) ЗКП РС, те члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС тврдњом да је суд сам измијенио оптужницу и тиме учинио да је изрека пресуде неразумљива. Истиче да је у поступку изостало полагање заклетве свједока што је утицало на правилност и законитост побијане пресуде. Оспорава се и правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе побијане пресуде, тврдњом да издвојени незаконити докази (службена забиљешка о показу лица мјеста број 15-02/1-50/18 од 15.09.2018. године, дио фотографија - фотодокументације која се односи на показ лица мјеста, ДНК вјештачење биолошких трагова са дрвене палице пронађене након показа лица мјеста, неприхватање исказа свједока датих у истрази) нису незаконити докази према одредбама члана 10. ЗКП РС. Исто тако жалбом се оспорава правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница, са тврдњом да проведени докази потврђују тврдње оптужбе да су оптужени починили кривично дјело, а што је све за посљедицу, по ставу жалбе, довело до повреде Кривичног законика.

Бранилац оптуженог М. З. адвокат Петко Будиша пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке и), з), г), к) и става 2. истог члана ЗКП РС. Истиче да је суд самостално мијењао чињеничну основу диспозитива оптужнице уносећи нове чињенице и околности које није садржавала оптужница и утврдио да је оптужени М. З. починио друго кривично дјело учествовање у тучи из члана 135. став 1. КЗ РС. Тврди да је тиме оптужба прекорачена и да је првостепени суд починио битне повреде одредаба члана 311. став 1. тачка и) и г) ЗКП РС. Неразумљивост изреке побијане пресуде жалба види у томе да је суд обавезао оптуженог да плати трошкове кривичног поступка „настале у току истраге“, а да је био дужан да одреди тачну висину истих трошкова, а не да накнадно посебним рјешењем одлучи о висини тих трошкова сходно одредби члана 304. став 4. ЗКП РС, па поступајући на овај начин првостепени суд је починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и к) и става 2. истог члана ЗКП РС. Сматра да првостепени суд није адекватно цијенио приговор одбране везан за правилност и законитост саслушања свједока/осумњичених на главном претресу у вези њиховог двојног статуса у истрази за исти кривични догађај, наводећи да је статус ових лица у другом кривичном предмету потпуно ирелевантан, а прихвата да се радило о незаконитом поступању током истраге и да су искази из истраге ових лица незаконити сходно члану 10. став 3. у вези са ставом 2. ЗКП РС. Оспорава и законитост ЦД снимка наводећи да суд није ријешио овај приговор. Исто тако жалбом се оспорава правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница, са тврдњом да спроведени докази потврђују тврдње оптужбе да су оптужени починили кривично дјело, а што је све за посљедицу, по ставу жалбе, довело до повреде Кривичног

законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Жалба побија и одлуку о кривичној санкцији и о трошковима кривичног поступка, предлаже да се жалба уважи, првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи или жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог П. Б. пресуду побија због повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, предлаже да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптуженог П. Б. ослободи од оптужбе, јер није доказано да је починио кривично дјело за које је оглашен кривим односно да радње које му се стављају на терет не чине кривично дјело из члана 135. став 1. КЗ РС.

У одговору на жалбу окружног јавног тужиоца, у смислу члана 316. ЗКП РС, браниоци оптужених су предложили да се жалба тужиоца одбије, као неоснована.

Сједница вијећа овог суда, на основу члана 318. став 1. и 4. ЗКП РС одржана је у јавном дијелу у присуству браниоца оптужених Вање Будише и оптуженог П. Б., а у одсутности уредно обавјештених оптуженог М. З. и браниоца Јована Готовца. Бранилац оптужених Вања Будиша у цјелости је остао код жалби оптужених и одговора на жалбу тужиоца, а оптужени П. Б. се придружио излагању браниоца.

Суд је испитао побијану пресуду сходно члану 320. ЗКП РС, по свим наводима жалби, имајући у виду наводе одговора на жалбу и стање предметних списа, па је одлучио као у изреци ове пресуде из разлога који слиједе.

Основано се жалбама тужиоца и бранилаца оптужених указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка у виду недостатака разлога о одлучним чињеницама из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, у току поступка као докази оптужбе су предочавани и уврштени бројни материјални докази међу којима су и записници о испитивању наведених свједока М. Г., С. Л., Н. М. (1), М. М., Д. Р. (1), Н. М.(2), О. Ј., Р. Р., М. Л., Н. П., Б. Р., Б. И., Д. С., А. П., Б. К., С. К., С. П., Д. Л., С. Г., А. Ј., М. Ј., те тада млдб. С. С., Ф. Р., Д. Р. (2) и М. И., који су имали двоструку улогу (осумњичени и свједоци) у истрази.

Оправдано жалба тужиоца, указује да побијана пресуда није анализирала, а ни цијенила те записнике. Побијана пресуда образлаже да су ови записници о саслушању свједока у истрази, као писани докази неприхватљиви јер су прибављени супротно одредбама ЗКП РС ради чега се на истима сходно одредбама члана 10. став 2. и 3. ЗКП РС не може заснивати судска одлука те су изостављени у поступку оцјене доказа приликом доношења пресуде и то само у погледу оних истражних изјава које су кориштене тј. предочаване током саслушања свједока који су имали двоструку улогу у истрази (осумњичени и свједоци) и након тога приложене међу доказе.

Наиме, са једне стране, ниједна одредба ЗКП РС не забрањује кориштење као доказ исказ неког лица дат у својству свједока, а да је то исто лице у тренутку саслушавања у својству свједока, имало и статус осумњиченог или оптуженог. Са друге стране, одредбом члана 274. став 2. ЗКП РС, прописано је да оптужени може дати исказ током доказног поступка у својству свједока, у властитом предмету, о чему ће га судија, односно, предсједник вијећа поучити, из чега произилази да у таквој ситуацији оптужени

истовремено има и статус оптуженог и статус свједока. Осим тога, и из одредбе члана 154. ЗКП РС, такође произилази да једно лице истовремено може имати и статус оптуженог (па и осумњиченог) и статус свједока, јер овом одредбом је прописано која лица се не смију заклињати (када се саслушавају у својству свједока), па између осталог, прописано је да су то и лица за која постоји основана сумња да су извршила или су учествовала у кривичном дјелу због кога се саслушавају, а управо ови свједоци су учествовали у истом кривичноправном догађају и у тренутку саслушавања имали својство оптуженог лица, односно, за исте је постојала основана сумња да су извршили, односно, да су учествовали у кривичном дјелу због кога се саслушавао.

Имајући у виду наведену одредбу првостепени суд је пропустио да анализира и цијени те доказе, како појединачно тако и у међусобној вези са осталим изведеним доказима, па су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама.

С обзиром на наведено ваљало је на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, жалбе тужиоца и бранилаца оптужених уважити, побијану пресуду укинути и предмет вратити том суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, а оцијениће и остале приговоре из жалби тужиоца и бранилаца оптужених којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић